

Умови доступності ДНЗ для навчання осіб з особливими освітніми потребами

«Всім дітям – рівний доступ до дошкільної освіти»

«Дитина з обмеженими можливостями – не пасивний член суспільства, а особистість, що має право на задоволення соціальних потреб, на працю, відпочинок, створення сім'ї, доступ до культурних цінностей»

Семен Грузман

Інклюзивна освіта – це система освітніх послуг, що ґрунтується на принципі забезпечення основного права дітей на освіту та права навчатися за місцем проживання. І передбачає навчання дитини з особливостями психофізичного розвитку в умовах загальноосвітнього закладу з обов'язковим фаховим психолого-педагогічним супроводом.

Головний принцип інклюзії: «Рівні можливості для кожного»

Питання інтеграції дітей з особливими освітніми потребами у загальноосвітній простір є надзвичайно актуальним, особливо у контексті тих змін, які на сьогодні відбуваються в освіті.

Концепція інклюзивної освіти відображає одну з головних демократичних ідей – усі діти є цінними й активними членами суспільства.

В нашому дошкільному закладі створюються доступні умови для навчання дітей з особливими освітніми потребами.

Позитивні аспекти залучення дітей до інклюзивного навчання:

- * Діти почуваються потрібними, бажаними, стають самостійнішими;
- * Змінюється поведінка, ставлення до навчання та оточуючих
- * Діти успішно адаптуються в колективі, у них з'являються нові друзі, зникає відчуття ізоляваності;
- * Відбуваються швидкі та помітні зміни в розвитку;
- * Навчаються у ровесників соціального досвіду;
- * Здорові діти накопичують позитивний досвід взаємодії;
- * Усі діти сприймають один одного як рівних
- * Педагоги мають можливість розвинути і продемонструвати свою майстерність і творчість;

Кроки співпраці:

- * Детальне ознайомлення батьків з ІНП.
- * Знайомство батьків з членами команди (вихователями, спеціалістами).
- * Знайомство родини з іншими батьками.
- * Зустрічі для обговорення прогресу дитини.

Принципи дошкільної інклюзивної освіти

Принцип індивідуального підходу передбачає вибір форм, методів і засобів навчання та виховання з урахуванням індивідуальних освітніх потреб кожної дитини в групі. Індивідуальні програми розвитку ґрунтуються на діагностиці функціонального стану дитини й припускають вироблення індивідуальної стратегії розвитку конкретного вихованця. Індивідуальний підхід передбачає не тільки увагу до потреб дитини, але й надає їй самій можливість реалізувати свою індивідуальність.

Принцип підтримки самостійної активності дитини. Реалізація цього принципу дає змогу формувати соціально активну особистість, яка є суб'єктом свого розвитку та соціально значущої діяльності. Якщо активність — цілком прерогатива дорослих, формується так звана “навчена безпорадність” — феномен, коли дитина очікує зовнішньої ініціативи, сама лишаючись пасивною. Це стосується і батьків дітей з особливими потребами. Батьки можуть сподіватися на допомогу або активно домогатися пільг від держави, ігноруючи власні можливості участі у соціальному житті.

Принцип активного залучення в освітній процес усіх його учасників передбачає створення умов для розуміння та прийняття одне одного з метою досягнення плідної взаємодії на гуманістичній основі. Інклюзія — активне включення дітей, батьків і фахівців у спільну діяльність.

Принцип міждисциплінарного підходу. Різноманітність індивідуальних характеристик дітей диктує необхідність комплексного, міждисциплінарного підходу до методів та засобів виховання й навчання. Фахівці (вихователь, логопед, соціальний педагог, психолог, дефектолог, за участю старшого вихователя), що працюють у групі, регулярно здійснюють діагностику дітей та складають в результаті обговорення освітній план дій, розрахований як на конкретну дитину, так і на групу в цілому.

Принцип варіативності в організації процесів навчання і виховання. Включення в інклюзивну групу дітей з різними особливостями розвитку передбачає наявність варіативного розвивального середовища, тобто відповідних розвивальних та дидактичних посібників, засобів навчання, безбар'єрного середовища, варіативної методичної бази та здатність педагога до застосування різноманітних методів і засобів роботи як загальної (дошкільної), так і спеціальної педагогіки.

Принцип партнерської взаємодії із сім'єю. Завдання фахівця — встановити довірчі партнерські взаємини з рідними дитини, домовитися про спільні дії, уважно ставитися до їхніх запитів.

Принцип динамічного розвитку освітньої моделі дошкільного закладу. Модель дитсадка, включаючи нові структурні підрозділи, фахівців, розвивальні методи і засоби, може змінюватися.